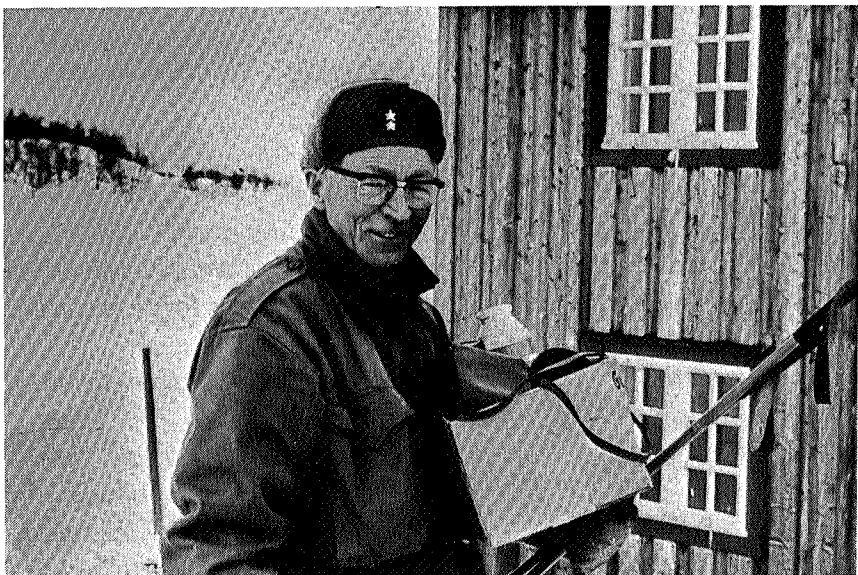

Nytt æresmedlem

Rolf Høyem fotografert under arbeidet med vinterstaking i Sylene før påske 1978.
(Karl H. Brox)

Disponent Rolf Høyem ble på foreningens 90-årsfest 18. nov. 1977 utnevnt til æresmedlem for sin mangeårige og allsidige innsats for T.T.

Rolfs data og «merittliste» ser i korte trekk slik ut:

Født 26.11.1911.

Medlem i Rådet fra 1973. Ruteinspektør fra samme år.

Viseformann 1964-66. Styremedlem 1963-64 og 1966-69.

Medlem av valgkomiteen 1964-65 og 1971.

Møte og propagandaleder 1966-68.

Medlem av byggekomiteen for Dindalshytta 1964-66.

Tilsyn for Dovretraktene 1966.

Rolf ble tildelt Reinrosa med gull eikekrans i 1969.

Betegnende nok var vårt nye æresmedlem også programleder på jubileumsfesten, slik som han så ofte før har vært det ved jubileer, hytteinvielser og andre arrangement.

Vi gratulerer!

Hjørdis og Olaf Klingenberg til minne

NILS DAAE ROGSTAD

Høyesterettsadvokat Olaf Sverresøn Klingenberg, f. 14/8-1886 avgikk ved døden 24/8-1968. Ved sin manns bortgang overtok Hjørdis Klingenberg, f. 8/10-1890, ektefellenes samlede bo til fri rådighet i henhold til gjensidig testamente. Det var ingen barn i ekteskapet. Fru Hjørdis Klingenberg døde 3/10-1977. I testamentet som hun hadde opprettet et par år tidligere, hadde hun innsatt Trondhjems Turistforening som arving til det alt vesentlige av ektefellenes formue bestående i verdipapirer og bankinnskudd. Hun hadde ingen gjeld. Det var truffet særskilt bestemmelse i testamentet om endel mer familiepregede gjenstander og verdisaker. Dertil var det truffet disposisjoner i taknemlighet overfor frk. Aslaug Martinusen som gjennom mer enn 50 år sto for ektefellene Klingenbergs hushold - og også var deltager på de faste turer i skog og mark som utgjorde et så vesentlig innslag i Hjørdis og Olaf Klingenbergs livsmønster.

Årbokens redaktør har bedt meg skrive noen ord om Hjørdis og Olaf

Klingenberg i anledning den betydelige gave som Turistforeningen er blitt til del. Det er en oppfordring jeg gjerne etterkommer. Jeg hadde den glede å ha daglig samvær med Olaf Klingenberg som medarbeider i advokatforretningen fra 1951 og til Klingenberg noen år før sin død trakk seg tilbake fra sin travle og omfattende praksis.

Høyesterettsadvokat Olaf Sverresøn Klingenberg tilhørte på farssiden juristslekt i flere generasjoner. Hans farfar var rundt midten av 1800-tallet foged i Guldalen. Hans far, som var født 1844 startet den advokat- (eller rettere sagfører-) forretning i Trondheim som senere ble fortsatt av sønnene Odd Klingenberg (fylkesmann i Sør-Trøndelag fra 1921 til 1944) og Olaf Klingenberg.

Olaf Klingenberg ble student i 1905, candjur. i 1910 og høyeste rettsadvokat i 1922. Han var i hele sin tid knyttet til hjembyen som praktiserende advokat. Såvel Klingenberg sen. som de 2 sønner, Odd og Olaf, var dyktige jurister som nød stor anseelse i sitt virke. Olaf Klingenberg deltok i kommunepolitikken som representant for Høyre. Han var i en årrekke byens varaordfører på 1900-tallet. På sine eldre dager uttrykte Olaf Klingenberg gjentatte ganger stor tilfredshet med den gjerning som han hadde fått anledning til å utøve. Hans arbeide i rettens tjeneste var også hans hobby.

Gjennom sin store arbeidsinnsats tilvendte Olaf Klingenberg seg meget omfattende kunnskaper over et meget spredt register innen rettslivet. Ut fra hans menneskelige og følelsesmessige engasjement var det kanskje så at strafferetten var noe av det som opptok ham sterkest. Han var levende opptatt av strafferettens grunnproblemer om skyld og ansvar, og han skrev gjennom årene om en rekke strafferettslige emner. I en mannsalder var han fast forsvarer ved Frostating Lagmannsrett.

Selv om han deltok som tillitsmann i en rekke bedrifter og institusjoner av sentral betydning i vår by og vårt distrikt, og han også hadde en omfattende praksis som rådgiver, så var det dog den muntlig prosess og arbeidet i rettsalene som sto hans hjerte nærmest. Han hadde uvanlige gaver når det gjaldt skriftlig og muntlig fremstilling. Stoffet fløt lett. Det beste bevis på hans kraft og vitalitet vil være at han helt opp i sitt 80. år prosederte for Høyesterett og attpå vant sin sak.

Men bildet av advokat Klingenberg blir ufullstendig om man ikke også tar med den betydning som musikken hadde for ham. Han

spilte helt fra sine guttedager fiolin, dog bare innenfor hjemmets vegger til glede for seg selv og sine nærmeste omgivelser. Utad kom dog også interessen frem idet han i sin tid var musikkannemelder i Adresseavisen.

Da Hjørdis Klingenberg, født Bergland, kom til Trondhjem i 1913 som gift, så var det etter at hun hadde hatt sine barneår i Finnmark og senere sin oppvekst i Kviteseid i Telemark. Farens prestegjerning førte familien omkring, og Hjørdis Klingenberg vokste opp som en av 14 søsken. Hun tilhørte en sterk slekt, hennes far ble således 96 år gammel. Særlig i Kviteseid kom Hjørdis Klingenberg i nær kontakt med natur og friluftsliv og hun var meget aktiv som fjellvandrør og skiløper på en tid da dette ikke var det helt alminnelige. Fru Hjørdis Klingenberg hadde mange interesser, men hun levde et stille og tilbaketrukket liv. Den som imidlertid fikk lov å komme henne noe nærmere inn på livet vil sitte igjen med minnet om et godt og omtenkstomt menneske.

Trangen til utferder i skog og mark og friluftsliv sommer og vinter preget ekteparet Klingenberg. Gjennom en årrekke var også lagmann Christian Blom med på laget. Turer i Bymarka til alle årstider, skiløping i påsken i Haltdalen og fotturer i august i Sylene og Trollheimen, det var mønsteret. Alt foregikk i den nøkterne stil. Mest mulig til fots. Aldri egen bil. Skobesparere på besømtøvlene, praktisk i antrekket og alltid bar man sin egen bagasje i ryggsekk.

Kjærligheten til fjellet gav den gode og naturlige kontakt med Trondhjems Turistforening. Advokat Klingenberg satt også som styremedlem i Turistforeningen i årene 1923, 24 og 25. Fru Hjørdis Klingenberg visste at hun handlet i beste forståelse med sin manns intensjoner når hun lot sin formue på ca. kr. 500.000,- gå i arv til Trondhjems Turistforening. Hun har da også uttalt i sitt testamente at arvebestemmelsen er å se som et uttrykk for takknemlighet for alle de gleder som hun selv og Olaf Klingenberg ble til del gjennom sine turer på fjellet og under benyttelse av Turistforeningens hytter gjennom et langt liv.

Arvemidlene skal holdes adskilt fra Turistforeningens øvrige økonomi og skal ikke kunne brukes til dekning av gjeld og forpliktelser. Det var særlig fotturistenes vé og vel som lå henne på hjertet, og hun har uttalt det ønsket at man skal benytte midlene til oppmerking og staking for derved å lette og fremme ferdselen i fjellet.